

วิจารณ์และสรุปผลการทดลอง

จากการที่ได้มีการศึกษาพบว่ามีการใช้รากของต้นเก้ากีในการรักษาผู้ป่วยความดันโลหิตสูง¹ และพบว่ารากของต้นเก้ากีมีฤทธิ์ลดความดันโลหิตในสัตว์ทดลอง โดยมีสารออกฤทธิ์ที่สำคัญคือ kukoamine² แต่ในส่วนของผลชั่งนิยมใช้รับประทานเป็นอาหารกันมากนั้นกล่าวกันว่ามีฤทธิ์เหมือนกับส่วนของรากแต่ยังไม่เคยมีรายงานทั้งทางเคมีและฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา ดังนั้นการศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาในส่วนของผลเก้ากีต่อความดันโลหิตและหัวใจเพื่อเป็นแนวทางในการ скัดสารออกฤทธิ์และนำไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่านำต้มเม็ดเก้ากีมีฤทธิ์ลดความดันโลหิต และอัตราการเต้นของหัวใจในหนูขาวที่ถูกทำให้สลบได้ โดยฤทธิ์ดังกล่าวเกิดขึ้นทันทีหลังให้ยาและหมดฤทธิ์ได้อย่างรวดเร็ว การออกฤทธิ์ของนำต้มเม็ดเก้ากีจะแปรผันตามขนาดยา ฤทธิ์ในการลดความดันโลหิตส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากการที่นำต้มเม็ดเก้ากีออกฤทธิ์ก่อการทำงานของหัวใจโดยตรงทั้งนี้เนื่องจากผลการศึกษาฤทธิ์ต่อหัวใจที่แยกออกจากตัวพบว่านำต้มเม็ดเก้ากีมีฤทธิ์ลดการ

ทำงานของหัวใจ โดยลดทึ้งแรงบีบตัวและอัตราการเต้นของหัวใจ ซึ่งฤทธิ์ดังกล่าวแปรผันตามขนาดของยา

ความแรงในการออกฤทธิ์ของน้ำต้มเกาเกิดจากการบีบตัวของหัวใจ น้อยกว่า acetylcholine และ propranolol เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากยาเตรียมของเม็ดเกาเกิดที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นสารสกัดหยาบชี้งอาจมีสารออกฤทธิ์ในปริมาณเพียงเล็กน้อยและ/หรืออาจประกอบด้วยสารออกฤทธิ์หลายชนิดซึ่งอาจมีฤทธิ์เหมือนหรือตรงข้ามกัน ส่วน acetylcholine และ propranolol เป็นสารบริสุทธิ์จึงมีฤทธิ์แรง

รูปแบบในการออกฤทธิ์ของน้ำต้มเม็ดเกาเกิดในการลดความดันโลหิตและอัตราการเต้นของหัวใจคล้ายกับยามาตรฐานสองชนิดคือ acetylcholine ซึ่งเป็นสารสื่อประสาทที่ออกฤทธิ์ผ่านทาง muscarinic receptor และ propranolol ซึ่งเป็นยาต้าน beta adrenergic receptor⁽⁷⁾ อย่างไรก็ตามจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าความลาดชันของกราฟที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและการตอบสนองของน้ำต้มเม็ดเกาเกิดของหัวใจที่แยกออกจากตัวไม่นาน กับกราฟของ acetylcholine และ propranolol นอกจากนั้นการให้ atropine ในขนาดที่สามารถต้านฤทธิ์ acetylcholine ที่ให้ผลตอบสนองเท่ากับน้ำต้มเม็ดเกาก็ไม่สามารถต้านฤทธิ์ของน้ำต้มเม็ดเกาเกิดในการลดความดันโลหิต อัตราการเต้นของหัวใจในหนูขาว และการบีบตัวของหัวใจที่แยกออกจากตัวได้ เช่นเดียวกับการให้ propranolol ในขนาดซึ่งให้ผลตอบสนองเท่ากับน้ำต้มเม็ดเกาก็ไม่มีผลเปลี่ยนแปลงการออกฤทธิ์ของน้ำต้มเม็ดเกาเกิดในการลดความดันโลหิต และลดอัตราการเต้นของหัวใจในหนูขาว ดังนั้นกลไกการออกฤทธิ์ของน้ำต้ม

เม็ดเกาเกิลในการลดความดันโลหิตและการบีบตัวของหัวใจไม่น่าจะเกิดจากการออกฤทธิ์ที่ muscarinic และ/หรือ beta adrenergic receptor

จากการวิเคราะห์หาธาตุต่างๆที่มีอยู่ในเม็ดเกาเกิลแห่ง พนวั่นเมียราตุ สำคัญคือ โปแตสเซียม เหล็ก ทองแดง และสังกะสี ส่วนในน้ำต้มเม็ดเกาเกิลนี้เฉพาะ โปแตสเซียมและเหล็ก โดยเฉพาะ โปแตสเซียมมีปริมาณค่อนข้างสูง จึงอาจเป็นไปได้ว่าการออกฤทธิ์ของน้ำต้มเม็ดเกาเกิลต่อความดันโลหิตและอัตราการเต้นของหัวใจนั้นเป็นผลมาจากการโปแตสเซียม จากการศึกษาในครั้งนี้ได้ทดสอบฤทธิ์ของ โปแตสเซียมในขนาดที่พบในน้ำต้มเม็ดเกาเกิลต่อความดันโลหิต และอัตราการเต้นของหัวใจในหนูขาวพบว่าได้ผลคล้ายน้ำต้มเม็ดเกาเกิลทั้งในด้านรูปแบบและปริมาณการตอบสนอง อย่างไรก็ตามผลจากการศึกษารั้งนี้ยังไม่อาจสรุปได้อย่างแน่ชัดว่าฤทธิ์ดังกล่าวเกิดจากโปแตสเซียมเพียงอย่างเดียว ดังนั้นแนวทางในการศึกษาวิจัยหากกลไกการออกฤทธิ์ของน้ำต้มเม็ดเกาเกิลจึงควร มีการสกัดแยกเอาส่วนที่เป็น โปแตสเซียมออกแล้วจึงนำกลับมาทดสอบฤทธิ์ใหม่ นอกจากนั้นน้ำต้มเม็ดเกาเกิลที่ลดความดันโลหิตได้ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งแตกต่างจากฤทธิ์ของ kukoamine ที่พบในส่วนของราก⁽²⁾ ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่สารสำคัญดังกล่าวซึ่งหากมีอยู่ในเม็ดเกาเกิลอาจถูกทำลายได้ด้วยความร้อน ดังนั้นแนวทางในการศึกษาจึงอาจใช้วิธีสกัดสารวิธีอื่นซึ่งไม่ทำลายฤทธิ์ของ kukoamine